Vacances

Per PepMaria el ds., 30/07/2011 - 09:00

Per a molts de nosaltres l'agost serà temps de vacances. Vacances remeten a absència: un lloc ha quedat vacant quan qui l'ocupava n'ha marxat. L'absència de la feina convida a ser presents en altres llocs: a la família, amb els amics, de viatge, de campaments o colònies, a la platja o a la muntanya... També és bo ser presents en dos àmbits que potser menystenim durant el curs. Primer, ser presents als qui se senten sols: malalts, gent gran, gent que està a la presó... Jesús declara beneïts els qui "em veu visitar" quan estava malalt o a la presó (Mt 25, 31-46): s'identifica amb els qui sofreixen. Des d'ara no cal preguntar-se massa què és "tenir una experiència de Déu", o "si sóc prou místic", o "si de veritat em trobo amb Déu o amb una projecció de mi mateix": quan em trobo amb una persona que sofreix i li faig companyia, m'estic trobant amb Jesús, m'estic trobant amb Déu mateix, estic tenint una experiència mística de primera categoria. "T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos" (Mt 11,25). Segon, ser present davant de mi mateix. "Perdre el temps" - "oci" oposat a "negoci"- posant ordre als meus pensaments, revisant el curs que acaba, llegint algun llibre d'un autor impregnat de senzillesa, o bé oferint la vida a Déu en una estona de reflexió que acabi amb un Parenostre. Bones vacances Pep